
99-15-RE

CAUSA 99-15-RE

Número de registre: 183-1999. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 17 DE DESEMBRE DE 1999

BOPA núm. 77, del 22 de desembre de 1999

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 15 de novembre de 1999 per la representació processal de la societat mercantil Vallsegur, SA, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 5 de novembre de 1999 sobre la inadmissió de la causa 99-15-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 41, 86, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 94;

Vista la Llei transitòria de procediments judicials;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del dia 5 de novembre de 1999;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias;

Antecedent únic

Amb data 15 de novembre de 1999, la representació processal de la societat mercantil Vallsegur, SA va interposar davant aquest Tribunal un escrit de recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió de la causa 99-15-RE de data 5 de novembre de 1999, en què sol·licitava la revocació de l'aute esmentat i l'admissió a tràmit del recurs d'empara formulat per aquesta representació processal contra les sentències de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles i de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, dictades respectivament el 18 de febrer de 1999 i el 15 de juliol de 1999.

Fonament únic

Aquest recurs de súplica desenvolupa tres arguments:

En primer lloc, en l'escrit de recurs de súplica es qüestiona el caràcter previ de l'incident de nul·litat d'actuacions previst en l'article 18 bis 3, en el sentit que no es tractaria d'una exigència processal inexcusable per poder interposar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional. La representació processal de la societat mercantil Vallsegur, SA basa la seva interpretació en una lectura literal dels termes de la Llei segons la qual la persona afectada per una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció pot demanar al jutge o tribunal que la va dictar, la seva anul·lació mitjançant l'incident de nul·litat d'actuacions si ho considera oportú, o pot triar no demanar-ho, però això **no afectaria al seu dret a actuar davant del Tribunal Constitucional**. Aquest Tribunal no considera correcta aquesta interpretació, perquè la modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, de data 22 d'abril de 1999, està en relació directa amb la modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i aquest fet apareix clarament en la seva exposició de motius, que expressa que resulta convenient introduir un incident de nul·litat d'actuacions, que permeti que el mateix òrgan que ha dictat la resolució en què s'ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció pugui anul·lar-la, i retrotreure el procediment al moment anterior en què s'ha produït la violació del dret. En aquest punt la intenció del legislador és clara: l'article 18 bis estableix explícitament un dispositiu jurisdiccional que, primerament, s'aplica al supòsit de vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, i segonament, només es pot interposar en els casos de sentències o resolucions fermes. La representació processal pot decidir, efectivament, no interposar l'incident de nul·litat d'actuacions, però la pretensió segons la qual aquesta decisió no afectaria el seu dret a interposar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, no té coherència jurídica davant de les reformes legislatives relatives al recurs d'empara per vulneració del dret a la jurisdicció de l'article 10 de la Constitució.

En segon lloc, aquest Tribunal no considera acceptable l'argument de la representació processal de la societat mercantil Vallsegur, SA, d'acord amb el qual "si durant les actuacions s'ha fet denúncia de la vulneració de drets és evident que no cal un incident perquè aquest ja ha quedat resolt en la mateixa sentència ferma, i (...) difícilment el jutge o tribunal que ha reconegut en una sentència que no hi ha vulneració de drets -com és el present cas- els arguments de l'incident serien exactament els mateixos que ja es van presentar durant la substanciació del litigi davant el Tribunal de Batlles i del recurs davant el Tribunal Superior". Aquest argument, si fos congruent, buidaria de sentit jurídic els diferents mecanismes jurisdictionals que l'ordenament andorrà admet en matèria de recursos davant del mateix jutge o tribunal que ha jutjat, per exemple el recurs de súplica davant del Tribunal Constitucional. Al contrari, en el present cas, la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials és explícita: es tracta d'introduir un mecanisme jurisdiccional **nou**, amb caràcter previ, d'aplicació en el supòsit de sentències o resolucions **fermes**, que s'interposa davant de l'òrgan jurisdiccional que les ha dictades. Aquest és, doncs, el sentit jurídic de l'article 18 bis, ja que està en relació directa amb l'article 94.2 de la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, que defineix explícitament el significat de l'esgotament de la via jurisdiccional ordinària en defensa d'un dret.

Així mateix, és significatiu que, en el seu darrer paràgraf, l'escrit de recurs de súplica informi aquest Tribunal que malgrat tot, "als efectes que puguin ésser procedents, en aquesta mateixa data es presenta davant el Tribunal Superior de Justícia un escrit introduint l'incident de nul·litat d'actuacions". Pel que fa aquesta interposició el Tribunal Constitucional no ha de pronunciar-s'hi puix que no és de la seva jurisdicció.

I en tercer lloc, aquest Tribunal no pot entrar en el debat d'opinió, legítim, de saber si la Llei invocada té mancances en la seva redacció o si no té un contingut clar i entenedor, com s'afirma en l'escrit de recurs de súplica, perquè la funció jurisdiccional del Tribunal Constitucional és precisament determinar la decisió jurídica al cas concret, d'acord amb l'aplicació de les lleis, sense poder entrar

---

en opinions sobre l'estil redaccional de la norma invocada.

Així mateix, no correspon al Tribunal Constitucional, en un cas de recurs d'empara, entrar a valorar la constitucionalitat de l'article 18 bis 3, tal com planteja la representació de la societat recurrent, atès que aquest Tribunal està sotmès a la Constitució i la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, que regulen les seves competències en el marc dels procediments i els processos constitucionals.

Fetes aquestes consideracions, no hi ha en l'escrit de recurs de súplica cap element nou amb base suficient perquè aquest Tribunal Constitucional revisi la decisió d'inadmissió a tràmit pronunciada en l'aute de data 5 de novembre de 1999.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre la pretensió continguda en el recurs de súplica, formulat per la representació processal de la societat mercantil Vallsegur, SA i confirmar l'aute del Tribunal Constitucional de data 5 de novembre de 1999 en relació amb la causa 99-15-RE.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal de la societat mercantil Vallsegur, SA, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia disset de desembre de mil nou-cents noranta-nou.

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

President

Vicepresident

Joan Josep López Burniol

Magistrat

